

Поздрави Соњу!

„Поздрави Соњу и реци јој да не могу без ње“, знате ли ову песму од Индекса? Ко од нас није имао, нема или имати неће неку своју Соњу? Питате се ко је Соња? Соња је жена, Соња је мајка, Соња је девојчица, она је бака, Соња је студент. Можда сте видели њен блистави осмех? Чини вам се познат? Да, то је тај осмех, можда сте га видели у Новом Саду, можда у Белом граду, или пак у Краљеву. Ја сам мало Соња и ти си део ње, али само је она целина. Она чврсто стоји на ногама, она корача у ритму, њене чланке помера њена глава, а стопала добијају ритам од срца и нико је померити не може, она је као звезда, ми само кружимо око ње.

Како песма каже време без Соње споро тече, али она је опет ту. Она је порекло наде, она је оно што будни сањамо, она је магична реч коју сумануто понављамо да би се остварила, она је наше добро јутро, она нам буди уснулу свест. Соња је на барикадама, она је Слобода. Соња није на углу Краљице Марије и Рузвелтове, она је са друге стране, тамо где не важе наше ограничености, она је тамо где дишу Храброст, Понос, Младост и Част! Ми смо у Ургентном центру, Соња нам вида душу, њу не можете повредити, она је Снага!

Драга Соња, дошло је време да нам опростиш! Дошло је време да уздигнемо чела, јер једино тако можемо сагледати део твоје бесловесне лепоте. Наш задатак је да дозволимо себи да заволимо Соњу, јер човек који не воли себе ни друге он не воли ни Соњу. За Соњу се умире, а ко зна умирати он уме да живи!

Не заборавите Соња је песма!

ГСПРС НЕЗАВИСНОСТ